

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๒/ ๑๗๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 10636 5165
วันที่ - 3 ส.ค. 2561 1809

๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชน พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๘๘
ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘
(๒) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๖๘๓๙
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ย
ข้อพิพาท พ.ศ.
(๒) บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
พ.ศ.
(๓) ร่างพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ที่ตรวจพิจารณาแล้ว และ
แผ่นบันทึกข้อมูล จำนวน ๑ แผ่น
(๔) รายงานการรับฟังความคิดเห็นและคำชี้แจงการตรวจสอบความจำเป็นในการตรา
พระราชบัญญัติประกอบร่างพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ.
(๕) สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๒.๒/๑๐๗๘๕
ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑
(๖) สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๒/๑๐๘๑๙
ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑
(๗) สำเนาหนังสือกระทรวงยุติธรรม ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๐๗/๓๔๐๓
ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑
(๘) สำเนาหนังสือกระทรวงยุติธรรม ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๐๗/๓๖๘๗
ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑
(๙) สำเนาหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๑๑.๑๔/๑๒๕๖
ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑
(๑๐) สำเนาหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ด่วนที่สุด ที่ คย ๐๑๖/๒๘๖๙๓
ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑
(๑๑) สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/๗๓๒๘
ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชน พ.ศ. ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้พิจารณาดังข้อขอบเขตของหลักการ ความเหมาะสม การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน รวมถึงความซ้ำซ้อนของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับกฎหมายฉบับอื่นที่เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยให้เชิญกระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเข้าร่วมชี้แจงด้วย หากมีประเด็นในเชิงนโยบายที่ยังขัดแย้งกันให้หารือคณะรัฐมนตรีก่อน แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป และต่อมาตามหนังสือที่อ้างถึง (๒) รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชน พ.ศ. ของกระทรวงยุติธรรมแล้วมีคำสั่งมอบให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นหน่วยงานหลักในการตรากฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการไกล่เกลี่ยและการประนอมข้อพิพาทเพื่อให้เป็นกฎหมายกลาง โดยให้พิจารณาร่วมกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยให้กระทรวงยุติธรรมนำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติของกระทรวงยุติธรรมให้ความเห็นไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ยกร่างพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ซึ่งเป็นกฎหมายกลางเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยและการประนอมข้อพิพาท โดยได้มีการรับฟังความคิดเห็นและตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติด้วยแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) (๒) (๓) และ (๔) และหากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับผลการพิจารณาเอกสารตาม (๒) (๓) และ (๔) จะเป็นเอกสารที่ต้องจัดส่งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด ได้มีหนังสือยืนยันให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๕) ถึง (๑๑)

อนึ่ง สำหรับข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรมเกี่ยวกับร่างมาตรา ๓๒ และร่างมาตรา ๓๔ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑๐) นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยพิจารณาข้อสังเกตดังกล่าวแล้ว และเห็นว่าเหตุแห่งการปฏิเสธบังคับตามข้อตกลงระงับข้อพิพาทตามความในร่างมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) นั้น กำหนดขึ้นเพื่อจำกัดมิให้มีการรื้อร้องในประเด็นที่ได้มีการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทกันไปแล้วในชั้นการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ผลของข้อตกลงการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกิดสภาพบังคับโดยเร็ว เว้นแต่กรณีมีเหตุสำคัญร้ายแรงที่กระทบต่อความเป็นกลางและความเป็นธรรมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท จึงจะอนุญาตให้คู่กรณีซึ่งจะถูกบังคับตามข้อตกลงหรือศาลปฏิเสธการบังคับตามข้อตกลงได้ โดยในการยกร่างมาตรานี้ได้มีการเทียบเคียงมาจากมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับมาตรา ๖๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งได้บัญญัติถึงข้อจำกัดของศาลในการตรวจสอบคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนอกศาลและสัญญาประนีประนอมยอมความที่จัดทำในชั้นอำเภอเช่นกัน

ส่วนข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรมในร่างมาตรา ๓๔ เกี่ยวกับการใกล้เคียงคดีความผิดลหุโทษ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่าความผิดลหุโทษที่สามารถดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาทตามร่างพระราชบัญญัตินี้ สมควรจำกัดเฉพาะความผิดลหุโทษซึ่งโดยสภาพมีลักษณะที่เป็นความผิดต่อส่วนตัวหรือความผิดอันยอมความได้ แต่ประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดไว้ในหมวดความผิดลหุโทษซึ่งเป็นความผิดอาญาแผ่นดิน รวมถึงความผิดลหุโทษอื่นที่ไม่กระทบต่อส่วนรวมตามกฎหมายอื่นด้วยและโดยหลักการทางกฎหมายแล้วความผิดประเภทดังกล่าวย่อมทำการใกล้เคียงข้อพิพาทได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิสทัต โทตระกิตย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายกระบวนการยุติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๔๐๐-๗ ต่อ ๒๒๑๔ (นายวุฒิพงศ์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๒๗๐๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th